

خبرخوان

انتظار ۶ ماهه برای جراحی در تهران

ایسنا: رئیس دانشگاه علوم‌پزشکی تهران با اشاره به سهم چهار تا پنج درصدی نظام سلامت کشور از تولید ناخالص داخلی تأکید کرد که این میزان به‌صورت زمرن پایین است و منجر به کاهش کیفیت خدمات و افزایش پرداخت‌های مستقیم مردم شده است و همچنین افزایش این سهم و مدیریت هزینه‌ها از طریق برنامه‌هایی مانند پزشکی خانواده را راهکار بهبود شرایط دانست. رضا رئیس‌گرمی، درباره برخی ناراضی‌ها در دریافت خدمات در مراکز درمانی گفت: «عمده ناراضی‌ها به دلیل هتلینگ است. اغلب مردم در ارتباط با ارائه خدمات تخصصی راضی هستند و دانشگاه علوم پزشکی تهران نیز مدعی است که اغلب خدمات مبتنی بر شواهد علمی است. بروز اشتباه در ارائه خدمات را کتمان نمی‌کنم و این موضوع در هر صنفی اجتناب‌ناپذیر است، اما اغلب خدمات تخصصی بر مبنای شواهد علمی است و تلاش می‌کنیم که خدمات را به نحو احسن ارائه دهیم». او افزود: «هنگامی که از هتلینگ سخن به میان می‌آید، منظور شلوغی درمانگاه‌ها، اتاق‌های شلوغ با ازدحام زیاد تخت‌ها، نوبت انتظار برای اعمال جراحی، فرایندهای پذیرش و تغذیه مورد گلابه و انتقاد بیماران است. کلابه‌های مردم در ارتباط با مسائل مربوط به هتلینگ بحق است. از طرفی هم مؤلفه‌های مربوط به هتلینگ قابل اصلاح هستند اما بخشی از این موارد مانند شلوغی مراکز درمانی غیرقابل اجتناب است؛ به طور مثال، شرایط اقتصادی سبب شده که مراجعه به مراکز دولتی بسیار زیاد باشد و همچنین مردم از تمام نقاط کشور برای دریافت خدمات درمانی فوق‌تخصصی به تهران سفر می‌کنند. مراجعه به مراکز دولتی به دلیل مسائل اقتصادی به همراه سفر مردم به تهران برای دریافت خدمات فوق‌تخصصی سبب ایجاد صف و در انتظار ماندن برای دریافت خدمات می‌شود. در همین راستا هم متأسفانه مدت‌زمان انتظار برای عمل‌های جراحی در برخی مراکز درمانی به دلیل ازدحام جمعیت به چهار، پنج و شش ماه می‌رسد». رئیس‌گرمی در ادامه با بیان اینکه میزان مراجعه بسیار زیاد مردم به مراکز درمانی یک چالش برای دانشگاه علوم پزشکی تهران است، افزود: «اگرچه تلاش می‌کنیم که بازسازی در سطوح عالی انجام شود اما هنگامی که میزان مراجعه به اورژانس یک بیمارستان از ۳ تا ۳ برابر ظرفیت آن مرکز درمانی است و همچنین ظرفیت بخش‌های پشتیبان که پس از مداخلات اولیه بیمار به آنجا اعزام می‌شود، تکمیل هستند، مشکلات شلوغی جمعیت و در صف نوبت ماندن، ادامه دارد. در مجموعه تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی تهران مراجعه چند برابر ظرفیت اورژانس‌ها برای مراکز درمانی وجود دارد که در رأس آن بیمارستان‌های امام و شریعتی قرار دارند. پس از آن نیز مرکز طبی کودکان، بیمارستان‌های سینا، فارابی و امیراعلم قرار دارند».

ثبت روایت‌های انسانی از قربانیان جنگ ۱۲ روزه

شرق: نزدیک به سه ماه از حمله اسرائیل به ایران در انتهای بهار ۱۴۰۴ می‌گذرد. رسانه‌های داخلی و خارجی، دیوارنوشته‌های شهر و صفحه‌های شبکه‌های اجتماعی، هر کدام به شکلی یاد و نام ایرانی‌هایی که در این حمله‌ها کشته شدند را یادآوری می‌کنند. بررسی‌ها نشان می‌دهد که تاکنون وب‌سایت یا مرکز داده مشخصی درباره همه کشته‌شده‌ها بدون گروه‌بندی (روزشکاران)، درآر بایوان (....) در وب فارسی ایجاد نشده است. این میان اما گروه Iranian Civilians Of Iran اعلام کرده که این خواهد این خلأ را پر کند؛ وب‌سایتی که به گفته یکی از بنیان‌گذارانش، می‌خواهد روایت انسانی از کشته‌شده‌های حمله اسرائیل به ایران را ماندگار کند. آنها گروهی از فعالین مدنی و دانشگاهی داوطلب هستند که این وب‌سایت را با هزینه‌های شخصی راه‌اندازی کرده‌اند.

یکی از نویسندگان این وب‌سایت درباره وجه تمایز این وب‌سایت می‌گوید: «ما می‌خواهیم آن جنبه از زندگی انسانی کشته‌شده‌ها که شاید در رسانه‌ها کمتر به آن توجه می‌شود، پررنگ‌تر شود. یعنی فردی که با هیچ منطقی نظامی تعریف نمی‌شود و در یک حمله خارجی کشته شده است، چه روایت عادی و روزمره‌ای از زندگی‌اش وجود داشته است؟» در بخش معرفی این وب‌سایت که تا امروز به زبان انگلیسی در دسترس است، آمده: «ما می‌خواهیم این وب‌سایت یک یادبود دیجیتال برای کشته‌شده‌های حمله اسرائیل علیه ایران در بهار ۱۴۰۴ باشد». آنها در بخشی از این سایت با فرم دیجیتالی از همه ایرانی‌ها درخواست تکمیل اطلاعات کشته‌شده‌ها را دارند: مخاطب‌ها می‌توانند با تکمیل داده‌های مرتبط با هم‌وطن‌ها یا خانواده‌ها و عزیزانی که کشته‌شده‌اند، روایت مستقل و آن‌طور که خودشان می‌خواهند را منتشر کنند.

شناسایی ۴۰۰۰ کودک خیابانی در تهران

ایسنا: رئیس سازمان بهزیستی کشور اعلام کرد: «از اواخر سال ۱۴۰۲ و اوایل سال ۱۴۰۳ در تهران با هماهنگی نهادهایی مانند دادستانی، دادگستری و شهرداری، فرایند ساماندهی کودکان خیابانی با سرعت بیشتری دنبال شده و لذا از اواخر ۱۴۰۲ به طور محسوسی کودکان خیابانی در تهران کاهش یافته است. به طوری که در تهران ۴۰۰۰ کودک در این طرح، ساماندهی شده‌اند که یکی از کانون‌هایی که در این زمینه بسیار کمک‌کننده بوده «مرکز شوق زندگی» بوده است». جواد حسینی با تأکید بر اینکه حداقل ۵۰ درصد کودکان کار ایرانی هستند، درباره تعداد خدمات‌گیرندگان افزود: «طبق آمار سال ۱۴۰۳، حدود ۱۲ هزار و ۶۶۳ پرونده فعال در حوزه کودکان کار ثبت شده که از این تعداد، ۹۸۹۷ نفر در مراکز روزانه و ۲۷۶۶ نفر در مراکز نگهداری تحت پوشش بودند». حسینی با بیان اینکه آنچه تحت عنوان «کودکان کار» شناخته می‌شود، تنها منحصر به کودکان خیابانی نیست، توضیح داد: «بخش زیادی از این کودکان در مراکز، کوره‌های آجرپزی و کارگاه‌ها و سایر اماکن مشغول به کار هستند که معمولاً مورد غفلت قرار می‌گیرند در حالی که هنگام صحبت از کودکان کار، بیشتر توجه‌ها به کودکان خیابانی جلب می‌شود». او در ادامه به تشریح جزئیات مراکز نگهداری کودکان کار پرداخت و یادآور شد: «مراکز نگهداری کودکان شامل چهار تپ «مراکز سرپایی»، «مراکز نگهداری کوتاه‌مدت»، «مراکز میان‌مدت» و «مراکز بلندمدت» است. در «مراکز سرپایی» کودکان پس از شناسایی در همان روز، تعیین تکلیف می‌شوند. در «مراکز کوتاه‌مدت» کودکان ممکن است مدت کوتاهی در آنجا نگهداری شوند و همچنین شناسایی شده و خدمات دریافت می‌کنند و سپس به خانواده‌ها تحویل داده می‌شوند و یا بعد از مدت کوتاهی به مراکز نگهداری منتقل می‌شوند که تا ۲۱ روز امکان نگهداری در این مراکز کوتاه‌مدت وجود دارد. در «مراکز میان‌مدت»، نیز تا سه ماه امکان نگهداری از کودک وجود دارد و در «مراکز بلندمدت» نیز تا یک سال از کودکان نگهداری می‌شود».

شهرک حسن‌آباد، روستایی با قدمتی بیش از نیم‌قرن در شهرستان روانسر استان کرمانشاه، این روزها نمادی از فقر، بلاتکلیفی و فشار زمین‌خواری سازمان‌یافته است. اهالی این روستا که عمدتاً کارگر فصلی و زنان خانه‌دارند، با درآمد محدود و نبود فرصت‌های شغلی پایدار، در شرایطی زندگی می‌کنند که کوچک‌ترین تهدید مالکیتی با نفوذ افراد ذی‌نفوذ، آرامش و امنیت آنها را تهدید می‌کند.

ماجرای شهرک حسن‌آباد به چند دهه پیش برمی‌گردد؛ زمانی که پس از اصلاحات ارضی و تشکیل شرکت‌های سهامی زراعی، این روستا شکل گرفت و از همان ابتدا دارای شورای اسلامی، دهیاری و کد انتخاباتی بود. مطابق تصویب‌نامه هیئت وزیران در سال ۱۳۴۶، این روستا به صورت رسمی ثبت و مرزها و محدوده‌های آن مشخص شد. با این وجود، در سال‌های اخیر برخی افراد ذی‌نفوذ در فرمانداری روانسر و استانداری کرمانشاه، بدون مجوز قانونی، اقدام به حذف کد ثبتی و هویتی این روستا کرده‌اند. در کنار روستا، شرکتی تأسیس شد؛ شرکتی که پس از واگذاری به بخش خصوصی در دهه ۸۰، با اتکا به نفوذ در نهادهای محلی و اداره ثبت، اسناد و مدارکی به نفع خود تنظیم کرد. در حالی که زمین‌های شهرک حسن‌آباد همواره در اختیار ساکنان و در قسمت سهم کشاورزان بوده و هیچ دخالی با سهم مالک (فروشنندگان زمین به شرکت) نداشته است.

با گذشت زمان، مدیران این شرکت تلاش کرده‌اند با ارائه طرح‌های توسعه‌ای و نفوذ در مقامات محلی، زمین‌های بیشتری را تصرف کنند و حتی پرونده را به شورای تأمین ارجاع دهند تا از رسیدگی قضائی بگریزند. با این حال، پیگیری‌های قانونی و شکایات کفیری علیه تخلفات ثبت و سوءاستفاده از موقعیت شغلی همچنان در جریان است و مانع از تحقق این تصرفات گسترده شده است. اسناد و مدارک رسمی مربوط به این پرونده، شامل تصویب‌نامه‌ها، مکاتبات اداری و اسناد ثبتی، در اختیار «شرق» قرار گرفته و مبنای بررسی‌ها و روایت این گزارش است. این نشان دهنده که وقایع و ادعاهای مطرح‌شده پشتوانه مستند دارند.

روایت اهالی روستا

شهرک حسن‌آباد، روستایی با حدود ۵۰ خانوار ساکن، این روزها در مواجهه با فشارهای مالکیت‌های مشکوک و نفوذ گسترده برخی مالکان زمین و شرکت‌های خصوصی به شدت آسیب‌پذیر شده است. این روستا از سال ۱۳۵۰ هکتار گرفته و زمین‌های آن از ابتدا در سهم زارعین بود. پس از انقلاب، شرکت که در مالکیت امور عشایری بوده به استانداری، سپس به بانک کشاورزی و در ده ۸۰ به بخش خصوصی واگذار شد؛ مالکان جدید، «ب. الف»، «میم. میم»، «ف. ر» و «قاف. شین» هستند که با وجود دریافت اسناد، به گفته اهالی هیچ ارتباط واقعی با مالکیت زمین‌ها ندارند. اهالی می‌گویند، این افراد با نفوذ در نهادهای محلی و دستگاه‌های دولتی پروژه‌های توسعه و حتی احداث مدرسه و درمانگاه را مختل کرده‌اند. مدرسه ابتدایی دوکلاسه‌ای که کلنگ آن زده شده بود، به دلیل مداخله این افراد جدید و نفوذشان در آموزش و پرورش، هنوز عملیاتی نشده است. مردان بیشتر کارگر فصلی‌اند و زنان خانه‌دار، بسیاری از جوانان بیکارند و خانواده‌ها حتی برای تأمین نیازهای روزمره با مشکل مواجه‌اند. اهالی می‌گویند مالکان زمین‌ها با نفوذ در نهادهای مختلف، جاده‌های دسترسی و بخش‌هایی از روستا را سند زده و تلاش دارند تمام ساختارهای مسکونی و کشاورزی را به املاک خصوصی خود الحاق کنند. یکی از ساکنان توضیح می‌دهد: «می‌خواهند تمام خانه‌ها و زمین‌ها را ما بگیرند و گاوداری خودشان را توسعه دهند». فشارهای روزانه تنها محدود به مالکیت زمین نیست؛ اهالی از تهدیدهای قضائی، مزاحمت‌های پاسگاه و تلاش برای جمع‌آوری درخت‌ها و تخریب خانه‌ها خبر می‌دهند. بسیاری از فرزندان خانواده‌ها ترک تحصیل کرده‌اند و زنان مسن و جوان نگران هستند که در صورت ادامه این فشارها، مجبور شوند در چادر یا مکان‌های موقت زندگی کنند. یکی از اهالی می‌گوید که دختر ۶ساله‌اش هر روز می‌پرسد: «بابا کی ما را بیرون می‌کنند؟»

یکی دیگر از ساکنان روستا می‌گوید: «از نظر روحی همه به هم ریخته‌ایم. بچه‌های من، یکی ترک تحصیل کرده و دیگری فقط تا دوم دبیرستان توانست درس بخواند. به خدا نمی‌دانیم باید کجا برویم. من خودم از سال ۱۳۵۹ اینجا ساکنم و هنوز هم نگرانم. وقتی می‌گویند ممکن است ما را بیرون کنند، به باید بکنیم». دیگری اضافه می‌کند: «ما فقط فقیر و محتاجیم، هیچ چیز نداریم، اما آنها نفوذ دارند و روز به روز زندگی ما را سخت‌تر می‌کنند». مدرسه و درمانگاه پیشین که از زمان تأسیس روستا وجود داشت، امروز با کمترین امکانات فعال هستند و هر روز فشارهای روحی و روانی ناشی از تهدیدها و مانع‌تراشی‌ها هر زندگی را برای اهالی سخت‌تر می‌کند. اهالی تنها امیدشان

گزارش «شرق» از پرونده‌ای قدیمی بر سر تصاحب شهرک حسن آباد روانسر؛ از مهاجرت اجباری تا بلاتکلیفی اهالی روستا

پشت‌پرده یک پرونده زمین‌خواری و آوارگی ۵۰ خانواده

«مالکان با نفوذ در نهادهای مختلف، جاده‌های دسترسی و بخش‌هایی از روستا را سند زده و می‌خواهند تمام ساختارهای مسکونی و کشاورزی را به املاک خصوصی خود الحاق کنند»

به حمایت و پیگیری وکیل پرونده، جلال اسماعیلی، است که سال‌هاست در دفاع از حقوق آنها بدون هیچ چشم‌داشت مادی، تلاش می‌کند.

روایت وکیل پرونده

روایت جلال اسماعیلی، وکیل مدافع ساکنان شهرک حسن‌آباد روانسر، تصویری دقیق از یک پرونده طولانی و پیچیده زمین‌خواری ارائه می‌کند؛ پرونده‌ای که تاریخچه‌ای بیش از نیم‌قرن دارد و امروز نیز تحت فشار و تهدیدهای گسترده ادامه دارد. اسماعیلی می‌گوید: «موضوع اختلاف در شهرک حسن‌آباد در سال‌های ۱۳۴۸ تا ۱۳۵۰ برمی‌گردد. در زمان اجرای قانون اصلاحات ارضی، دولت شرکت‌های سهامی زراعی تأسیس کرد که خدمتی به کشاورزان ارائه می‌دادند. این محل شامل درمانگاه، پمپ بنزین، مدرسه، تعمیرگاه و زمین فوتبال بود». او اضافه می‌کند که در سال ۱۳۵۴، امور عشایر استان کرمانشاه طرحی برای اسکان دامداران کوچ‌رو ارائه کرد و ۳۱۵ هکتار از زمین‌ها از طرف مالکین (خانواده بابان‌ها) واگذار شد. به عبارتی حیات شرکت، موخر بر تأسیس شرکت سهامی زراعی است و این دو، شخصیت‌های حقوقی مجزا از یکدیگر هستند. پس از انقلاب، مدیریت شرکت به استانداری، سپس به بانک کشاورزی و در دهه ۸۰ به بخش خصوصی واگذار شد. مالکیت شرکت متعلق به «ب. الف»، «میم. میم»، «ف. ر» و «قاف. شین» منتقل شد. اسماعیلی تأکید می‌کند: «این افراد اسناد خود را دریافت کردند اما هیچ ارتباطی با مالکیت واقعی زمین‌ها ندارند». در اوراق مزایده نیز هیچ اشاره‌ای به منازل مسکونی محل اختلاف در شهرک حسن‌آباد نشده است.

فشار و نفوذ شرکت خصوصی

وکیل پرونده توضیح می‌دهد: «این شرکت با نفوذ در حوزه‌های کارشناسی تلاش می‌کند زمین‌های مسکونی ساکنان را جزء اسناد خود جلوه دهد و به عرصه گاوداری خود الحاق کند. اداره ثبت روانسر حتی سند ۱۰ هکتاری عرصه این شرکت را نزدیک به ۱۲ هکتار ثبت کرده و راه دسترسی دو روستا را نیز سند زده است. این عوامل دست به دست هم داده تا ذهن مقامات قضائی از واقعیت امر به دور مانده و ادعای آنها واقعی جلوه کند». او می‌گوید: «با توجه به اینکه بخش شرقی این شرکت به آرامستان منتهی می‌شود و از سمت شمال و جنوب نیز راه‌های ارتباطی مانع توسعه آن هستند، مدیران شرکت تنها راه گسترش را حرکت به سمت غرب، یعنی شهرک حسن‌آباد، می‌دانند؛ در حالی‌که هیچ‌گونه مالکیتی در این بخش ندارند. مستندات این موضوع شامل مکاتبات رسمی سازمان جهاد کشاورزی با دادستان وقت است و تمامی مدارک مربوط در دسترس قرار دارد». این روستا حدود ۵۵ خانوار دارد و مساحت زمین‌های مسکونی و محوطه آن بین ۲۰ تا ۲۴ هکتار است. اسماعیلی توضیح می‌دهد: «بیشتر مردم بی‌سواد و کارگر فصلی هستند و در زمستان‌ها بیکار می‌مانند و هیچ ابزار یا حمایت قانونی جدی ندارند». او با استناد به قانون مدنی توضیح می‌دهد که متصرفان این زمین‌ها از زمان انقلاب در آن ساکن بوده‌اند و طبق ماده ۳۵ قانون مدنی، تصرف به‌عنوان مالکیت می‌تواند دلیل مالکیت محسوب شود. همچنین، دیوان عالی کشور در رأی وحدت رویه تصریح کرده است که خواهان دعوی خلع بد باید مالک رسمی محل اختلاف باشد. خونه صرفاً متصرف؛ در حالی‌که در این پرونده شرکت هیچ‌گونه مالکیتی ندارد و مالکیت واقعی متعلق به سهامداران شرکت سهامی زراعی است.

این وکیل دادگستری تأکید می‌کند که اسناد شرکت در پلاک مورد اختلاف صرفاً ۵۴ هکتار را دربر می‌گیرد که همگی در تصرف آنان است و بنابراین ادعای مالکیت بر زمین‌های مسکونی روستا وجاهت قانونی ندارد. او تاکنون علیه ۱۶ کارشناس رسمی دادگستری که در فرایند کارشناسی به نفع شرکت کشاورزی و دامپروری اظهار نظر کرده بودند، شکایت کفیری تنظیم کرده و در این مسیر مستندات رسمی از جمله مکاتبات اداری و تصاویر هوایی را نیز ارائه داده است.

فشارها و تهدیدها علیه وکیل

اسماعیلی از فشارها و تهدیدها نیز سخن می‌گوید: «مالکان شرکت برای پیشبرد اهداف خود از نفوذ در برخی نهادهای بهره

خبرهای روز

نگرانی از افزایش

موارد سرخک و سرخجه

متخصص بیماری‌های عفونی با بیان اینکه متأسفانه شاهدیم که روزه‌به‌روز نهضت ضدواکسن در کشور بیشتر می‌شود، گفت: آمار چهار ماه نخست سال نشان می‌دهد بیشترین مبتلایان به سرخک و سرخجه، کودکان زیر یک سال تا ۹ سال هستند. مینو محرز با ابراز نگرانی جدی از افزایش موارد ابتلا به سرخک و سرخجه در کشور گفت: این آمار فاجعه است و باید علت دقیق آن به‌سرعت بررسی شود. به اعتقاد محرز، در این رابطه کنترل زنجیره انتقال بیماری از همان مرحله نخست، یعنی تأمین و ارائه صحیح واکسن‌ها ضروری است. او با اشاره به وضعیت نگران‌کننده در برخی مناطق کشور افزود: متأسفانه در شهرستانی مانند اهواز، زاهدان، بَم و بابل بیشترین موارد مشاهده شده است. این نشان می‌دهد که دسترسی، آموزش و فرهنگ‌سازی درباره واکسیناسیون هنوز با چالش‌هایی جدی روبروست. محرز در بخش دیگری از سخنان خود، رشد جریان ضدواکسن در کشور را یکی از دلایل اصلی بازگشت بیماری‌های واگیردار دانست و توضیح داد: متأسفانه شاهد هستیم که روزه‌به‌روز نهضت ضدواکسن در کشور بیشتر می‌شود. او ادامه داد: «به‌عنوان مثال، در بیمارستان لاله، فردی را دیدم که همراه فرزندش آمده بود اما از تزریق واکسن به کودک خود ممانعت می‌کرد. درحالی‌که واکسیناسیون یک قانون است و چنین مقاومت‌هایی بسیار وحشتناک است». به گفته این استاد بیماری‌های عفونی، مرور آمار چهار ماه نخست سال نشان می‌دهد بیشترین مبتلایان به سرخک و سرخجه، کودکان زیر یک سال تا ۹ سال هستند. او تأکید کرد: این موضوع هشدار بزرگی است و نشان می‌دهد که تزریق واکسن سرخک در مدارس باید همچنان اجباری باقی بماند. اگر در این بخش کوتاهی شود، پیامدهایی جدی به دنبال خواهد داشت.

او ادامه داد: «ما در گذشته افراد تا ۲۵ سال را در برابر سرخک و آبله‌مرغان واکسینه می‌کردیم. این اقدام جمعی توانست جلوی طغیان بیماری‌ها را بگیرد. اگر دوباره این تجربه‌ها را فراموش کنیم، هزینه‌های سنگینی در انتظار سلامت جامعه خواهد بود». این متخصص بیماری‌های عفونی در پایان با تأکید بر مسئولیت اجتماعی همه مردم گفت: به مردم توصیه می‌کنم تزریق واکسن را جدی بگیرند. واکسیناسیون تنها راه جلوگیری از بازگشت بیماری‌های واگیردار است و بی‌توجهی به آن می‌تواند سلامت عمومی را به خطر اندازد.

سهم ۳۸ درصدی عابران از فوتی‌های تصادفات

ایسنا: رئیس اداره تصادفات پلیس راهور تهران بزرگ از سهم ۳۸ درصدی فوتیان عابران پیاده از تصادفات خبر داد. رابعه جوانبخت در توضیح بیشتر گفت: «از ابتدای سال ۱۴۰۴ تاکنون، آمار تصادفات عابران پیاده در سطح شهر تهران براساس محل وقوع، نشان می‌دهد که بزرگراه‌های پایتخت با سهم ۴۷درصدی در رتبه نخست قرار دارند. همچنین معابر اصلی با ۴۵ درصد در جایگاه دوم و سایر معابر با هشت درصد در رتبه سوم این جدول آماری قرار گرفته‌اند». او افزود: «از ابتدای سال ۱۴۰۴ تاکنون، ۳۸ درصد از تصادفات فوتی و ۲۲ درصد از تصادفات جرحی پایتخت مربوط به عابران پیاده بوده است».

به گفته او، رصد پلیس راهور نشان می‌دهد که بیشترین تصادفات عابران پیاده در بازه زمانی ۲۰ تا ۲۴ با سهم ۳۴درصدی رخ داده است. سایر بازه‌های زمانی به ترتیب شامل: ۰۰:۰۰ تا ۴:۰۰ با بامداد ۱۵ درصد، ۴:۰۰ تا ۸:۰۰ صبح با شش درصد، ۸:۰۰ تا ۱۲ ظهر با ۱۰ درصد، ۱۲ ظهر تا بعدازظهر با ۱۶ درصد و ۲۰ درصد و بعدازظهر تا ۲۰ شب با ۱۵ درصد بوده‌اند. جوانبخت با تأکید بر نقش ساعات تاریکی شب در افزایش خطر برای عابران پیاده افزود: «یکی از عوامل اصلی وقوع این تصادفات در ساعات شبانه، رگ تیره پوشش عابران پیاده است که باعث کاهش دید رانندگان و افزایش احتمال تصادفات می‌شود».

برده‌اند. سال گذشته سوءقصد مسلحانه‌ای علیه من صورت گرفت که شواهد و قرائن، ارتباط قوی آن با پرونده مورد بحث را نشان می‌دهد. با این حال، ما همچنان به مستندسازی و ارائه شکایات کفیری ادامه می‌دهیم». ماجرای سوءقصد مسلحانه به اسماعیلی، به دی‌ماه سال گذشته بازمی‌گردد. در مسیر بازگشت او به منزل، یک خودروی ۴۰۵ با سرعت به خودروی او نزدیک شد و فردی مسلح از آن پیاده شد. با توجه به شرایط، اسماعیلی توانست با عکس‌العمل به موقع جان خود را نجات دهد و آسیبی ندید، اما گلوله‌ها به داشبورد خودروی او اصابت کردند. به گفته اسماعیلی این پرونده هم‌اکنون در مرحله تجدیدنظر است و بررسی آن برای ۱۲ مهر تعیین شده است. اسماعیلی می‌گوید: «این وقفه فرصتی شد تا مستندات بیشتری جمع‌آوری کنیم و موضع خود را قوی‌تر کنیم. هدف ما احقاق حق ساکنان فقیر و جلوگیری از غصب محل سکونت آنهاست». او با تأکید بر ابعاد انسانی ماجرا اضافه می‌کند: «این مردم در فقر زندگی می‌کنند، شغل‌شان کارگری فصلی است و هیچ منبع درآمد دائمی ندارند. این پرونده نمونه‌ای از دفاع قانونی مردم فقیر مقابل فشار اقتصادی و زمین‌خواری سازمان‌یافته است».

بلاتکلیفی و فشار روزانه

اهالی شهرک حسن‌آباد این روزها در شرایطی بلاتکلیف زندگی می‌کنند و آینده‌ای روشن برایشان قابل تصور نیست. یکی از ساکنان می‌گوید پسر بزرگش مجبور به مهاجرت شده و پسر کوچکش درصد ترک روستاست، در حالی که بسیاری از جوانان بیکارند و کودکان ترک تحصیل کرده‌اند. او در گفت‌وگو با «شرق» تأکید می‌کند که خانواده‌ها نه تنها از نظر مالی و شغلی در مضیقه‌اند، بلکه قادر به برنامه‌ریزی برای توسعه زندگی یا کسب‌وکار خود نیز نیستند: «اگر وضعیت روشن بود، می‌توانستم پروازبندی یا پروژه‌ای برای زندگی‌ام آغاز کنم، اما اکنون هر روز به مسئولان شرکت و همچنین اداره محیط زیست شهرستان کاری روی زمین خودمان نداریم». فشارهای ناشی از مالکیت شرکت و نفوذ آن در نهادهای محلی، زندگی روزمره مردم را به استرسی دائمی و ناامیدی مداوم کشانده و باعث شده اهالی همه امور خود را به روشن‌شدن تکلیف زمین‌ها و احقاق حقوقشان موکول کنند.

در طول سال‌های اخیر، اهالی شهرک حسن‌آباد با مزاحمت‌ها و تخلفات متعددی از سوی شرکت دامپروری یادشده مواجه شده‌اند. نمونه‌ای روشن از این اقدامات طرح شکایتی خطاب به دادستان شهرستان روانسر است که به دست روزنامه شرق رسیده است. براساس این شکواییه، این شرکت با نادیده‌گرفتن ضوابط قانونی و بهداشتی، به انباشت فضولات دامی و رهاسازی لاشه دام‌های تلف‌شده در مجاورت راه‌های دسترسی عمومی اقدام کرده است. در این درخواست قید شده که این اقدامات غیرمستولانه، علاوه بر ایجاد بوی تعفن شدید و افزایش جمعیت پشه و مگس، سلامت ساکنان را تهدید کرده و آرامش عمومی را مختل کرده است. بر همین اساس، اهالی با همراهی وکیل خود، پیگیری‌های قانونی را آغاز کرده‌اند و شکایات رسمی آنها به مسئولان شرکت و همچنین اداره محیط زیست شهرستان روانسر ارسال شده است.

تلاش فرمانداری برای مداخله مثبت

در حالی که ساکنان شهرک حسن‌آباد از سال‌ها بلاتکلیفی و فشارهای مختلف سخن می‌گویند، مسئولان محلی نیز در تلاش‌اند تا این پرونده پیچیده را با رویکردی بی‌طرفانه و متصفانه پیگیری کنند. خدیجه جشن‌پرور، فرماندار روانسر، در گفت‌وگو با «شرق» درباره پرونده شهرک حسن‌آباد توضیح می‌دهد که این پرونده از پیچیدگی و سابقه طولانی برخوردار است. او با اشاره به سابقه واگذاری اراضی پس از انقلاب می‌گوید: «این واحد در ابتدا یک مجموعه صنعتی بود؛ پس از انقلاب به بانک کشاورزی منتقل و سپس از طریق مزایده به بخش خصوصی واگذار شد. این پرونده خاص و طولانی هنوز تعیین‌تکلیف نشده و هر گونه اقدام بدون رعایت حقوق مالکیت می‌تواند به ضرر یکی از طرفین تمام شود».

جشن‌پرور تأکید می‌کند که رویکرد فرمانداری در این پرونده کاملاً بی‌طرفانه و هدفمند است: «ما می‌خواهیم روایت کامل اتفاقات ارائه شود، بدون جهت‌گیری؛ قصد ما این است که هر دو طرف پرونده مداخله مثبت ببینند و هیچ شهروندی آسیب نبیند. فضای تصمیم‌گیری باید آرام و دقیق باشد تا حقوق مردم حفظ شود». به گفته او تلاش‌ها برای رسیدن به یک توافق مناسب و تعیین تکلیف قانونی ادامه دارد و معتقد است که هدف نهایی، پیشگیری از آسیب به ساکنان و شفافیت در رسیدگی به پرونده است: «تکلیف مردم باید روشن و هر گونه تضمین یا رعایت انصاف و عدالت گرفته شود».